

Gud gör något nytt – Gud ger oss ett nytt hjärta

Under september-oktober handlar predikningarna om att Gud gör nytt. Idag har turen kommit till hjärtat. Ett nytt hjärta – vem behöver det? Vad är det för fel på det gamla? Med de frågorna ska vi lyssna till två bibelord, ett i Hesekiel och ett i Andra Korinthierbrevet. I det senare kommer vi in mitt i ett resonemang. Paulus är ifrågasatt av en grupp i församlingen. Hans återkommande lidanden gör att det ifrågasätta honom som apostel och de säger att han är svag. Det vi kastar oss in i nu är Paulus svar på detta och vi tar oss frågorna om hjärtat.

Läs Hesekiel 36:26-28 och 2 Kor 3:1-11

Att väva med GT-trådar

Paulus beskriver två hjärtan med starka kontraster, och vi känner igen dem från Hesekiel: hjärtat av sten och hjärtat av kött. Det är som att Paulus tänker på två olika livsmönster. Och i själva mönsterbeskrivningen väver Paulus samman löftet från Hesekiel 36 med ett tidigare liknande löfte i kap 11:19-20 och hos annan profet, Jeremia 31:31-35, där det talas om hur ett nytt förbund ska slutas och skrivas i hjärtat. Dessutom finns berättelsen från 2 Mos 34 med: hur Mose får möta Gud och ta emot lagen på stentavlor och hur hans ansikte efter detta strålar, som att Guds härlighet smittar. Så löper olika trådar samman och blir långt mer än sig själva.

Det gamla förbundets hjärta – och den överstrålade härligheten

Tillbaka till hjärtat. Läger du handen på bröstkorgen kan du nog känna dina hjärtslag. Hjärtat. Ingen annan symbol är väl mer laddad med romantiska föreställningar än hjärtat. Bibelns hjärta är ett slags centrum för hela människan, för känsla, tanke och vilja. Så vad är det för fel på det gamla hjärtat? Rätt mycket, verkar Paulus tycka.

Det steniga hjärtat tillhör det gamla förbundets mönster. Sten har sina fördelar, men det räcker ändå inte hela vägen fram, det är inte liv. När Paulus talar om det här mönstret skriver han också om dom och död. På sätt och vis kan man tänka att Paulus riktigt sablar ner det, men det är inte hela sanningen. Han beskriver det gamla förbundet, med lagen och allt den innehåller, som omgivet av härlighet. Det är fantastiskt. Det omgavs av sådan härlighet att Mose beslöjade ansiktet efter sitt gudsmöte. För när Mose sedan mötte folket blev det en sådan krock mellan Guds härlighet och deras hårdhet. Den goda lagen hade getts och berättade om Guds vilja och utdömde dom för den som inte följde, men kunde inte ge kraft till liv.

I bibelordet i Hesekiel 36 står framtidshoppet – Guds verk i hjärtat – inte i motsats till lagens giltighet. Men stenhjärtat kan inte vara mottagligt och mjukt för det Gud vill, och därför finns löftet om att Anden ska ges. Ett nytt livsmönster. För även om Paulus talar om det gamla förbundets stora härlighet, kommer allt i skymundan av det nya Gud gör genom Kristus och i Anden. Det första förbundet omgavs av härlighet och det andra, detta nya Gud gör, av en alldeles överväldigande härlighet. Stjärnorna lyser lika starkt en vacker dag, som den mörkaste vinternatt, men blir ändå helt överstrålade av solen.

Det finns vissa likheter mellan Paulus och Mose: ingen av dem har förmåga att tänka ut något på egen hand, men de tjänar olika förbund. Det gamla förbundet är yttre, på tavlor av sten – det nya förbundet i människors hjärtan. Gud verkade tidigare genom laggivaren Mose, nu får församlingen, genom Paulus, höra om Guds verk i det att Anden ges – en ännu större härlighet, som inte försvinner utan består.

Ett hjärta av sten och ett hjärta av kött

Paulus skriver utifrån sin egen erfarenhet och församlingens erfarenhet. Detta har hänt oss! Jesus har skrivit sitt namn över vårt nya hjärta – det är inte längre ett stenhjärta. Sten kan vi förknippa med styrka och motståndskraft mot väder och vind. Hur ska ett hjärta av kött och blod klara kamp och strid?

Ja, sten har en slags beständighet, men också starka befästningar kan bli ruiner. Och sten i sig är ju neutralt, men ett hjärta av sten – det är uppenbart att det inte funkar, det har stelnat, är hårt. Varför vill Gud ge ett nytt hjärta? För att vi behöver det. Stenhjärtat kan inte lyssna till, ta emot, leva i Guds nåd. Denna gudomliga hjärttransplantation är inte till för att fånga in, spara ner det nya, härliga tillståndet – ett sådant synsätt tillhör snarare stenhjärtats stelhet. Det handlar om pågående liv!

Det nya hjärtats livsmönster är mer spännande än sten. Det har kraft. Det har riktning. Anden är ju livets Ande, som ger liv, är med i livet, inte som en extra tillsats vissa särskilt välsignade dagar, utan som grundmönstret alldeles oavsett omständigheter. Guds ljus lyser över våra liv och vi behöver inte vara rädda.

Men visst finns det något sårbart över ett hjärta av kött. Paulus skriver: *Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa ur mörkret" har lyst upp mitt hjärta, för att kunskapen om Guds härlighet som strålar från Kristi ansikte skall sprida sitt ljus. Men denna skatt har jag i lerkärl, för att den väldiga kraften skall vara Guds och inte komma från mig. (2 Kor 4:6-7).* Och sedan följer återberättande av Paulus svårigheter – just det han kritiserar för! Men han ser inte sina lidanden som tecken på Guds frånvaro eller att han inte är en apostel. För honom visar det att Guds kraft inte står i motsats till vår svaghet. Våra problem är inte hinder för Gud som alltid vill ge oss liv, lysa upp vårt hjärtas mörker – ge oss av sin Ande.

Löftet som profeterna gav om Anden och om det nya hjärtat, det är sanningen om vad som har hänt med dem och vad som fortsätter att hända. Och här finns en av trådarna från Hesekiel, att Anden ges för att de ska kunna leva tillsammans med Gud: *Med min egen ande skall jag fylla er. Jag skall se till att ni följer mina bud och håller er till mina stadgar och lever efter dem. (Hes 36:27).* Det nya hjärtat, Andens verk, gör att Jesus blir synlig i allt, drar in hela oss. Det handlar inte om en andlig känslöklick vid särskilda tillfällen utan om alla våra vanliga dagar.

Avslutning

Vi har tagit oss igenom ett rätt mastigt bibelord. Jesus ansikte strålar över oss. Det finns mer att se, större djup att utforska, det finns nya hemligheter att upptäcka tillsammans med Gud. Det nya hjärtat slår för livet! Trådarna i vårt livsmönster – så många färger som Gud gett oss! Och vi inbjuds att ge oss ut i vävandet tillsammans med Anden, som ger oss kraft. Kraft att leva ett nytt liv, kraft att göra det goda Gud vill.

FRÅGOR FÖR REFLEKTION OCH SAMTAL:

- 1) Kan bilden av ett livsmönster vara till hjälp när vi tänker kring det som är våra liv? Om ja, på vilket sätt? Hur kan vi vara öppna för att "väva" tillsammans med den helige Ande? Vilka goda livsmönster vill Gud inbjuda oss till?
- 2) När Paulus skriver till församlingen vet han att det finns en grupp där som är starkt kritisk till honom. Ändå: när han talar till dem är det utifrån att de helt uppenbart "är ett brev från Kristus"! Hur kan den gemensamma nämnaren med tillhörigheten till Jesus, och det som den helige Ande gör i hjärtat, påverka hur vi ser på varandra i församlingen, särskilt dem vi har svårt för?
- 3) För Paulus meningsmotståndare var hans återkommande lidanden något som låg honom till last, och som bidrog till att han ifrågasattes som apostel. Men för Paulus står inte Andens verk och Guds kraft i

motsats till vår svaghet och våra svårigheter. Inte heller vår styrka är i sig ett hinder för Gud. Vad tänker ni om det?

- 4) I predikan sägs att det nya hjärtat av kött, det hjärta som kan ta emot och leva i Guds nåd, är sanningen om vad som har hänt med församlingen i Korinth – men också vad som fortsätter att hända. Detta gäller också oss! Hur kan vi tala om det pågående livet, att det finns nytt att upptäcka, så att det blir en positiv kraft för oss – att vi inte slår oss till ro, men inte heller krampaktigt jagar nya upplevelser?

Till bön och handling

- Paulus beskriver att Guds ljus har lyst upp hans hjärta (2 Kor 4:6). Johannes inleder sitt evangelium med att tala om att "ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det" (Joh 1:5). Ta en stund i tystnad och se om du påminns om någon som särskilt behöver förbön, som behöver att mörkret skingras och Guds varma ljus få lysa. Be också detta för ditt eget liv, för vår församling och för Örebro.
- Utifrån samtal och reflektioner kring livsmönster: är det något beslut du ska fatta att liksom klippa av en destruktiv tråd och/eller väva in något nytt? Se till att du i sådana fall antingen delar detta med någon, eller gör någon yttre påminnelse (som en återkommande notis i mobilen eller ett bibelord på badrumsspeglén).